

i relation til dagpengeloven. Endvidere sikres patienterne gratis medicin og sygeplejeartikler m.v., således at plejeperioden i eget hjem ikke påfører familien udgifter, den ikke ville have haft, hvis man havde valgt sygehusophold.

Hvis den plejkrævende indlægges på sygehus eller institution i kortere tid, medfører det ikke bortfald af plejevederlag.

Dette forslag var udtryk for samarbejde mellem alle partier i Folketinget, og flertallet glædede sig over, at der efter flere beslutningsforslag sikres de syge og deres nærtstående ret til at modtage pleje i eget hjem og ret til plejevederlag. Når denne ret fastholdes, sikres familierne rimelige vilkår, hvis de ønsker et alternativ til sygehusplejen.

Flertallet kan tilslutte sig ministerens ændringsforslag nr. 5 og 6.

Et mindretal inden for flertallet (Jørgen Winther (V)) ønsker at udtale, at det med dette lovforslag sikres, at døende patienter kan plejes af nære pårørende i eget hjem.

Regeringens arbejdsgruppe præciserer, at de økonomiske beregninger angående plejeorlov er meget usikre. Heri er mindretallet meget enig.

Socialministeriet skønnede i april 1989, at en plejeorlov ville indebære merudgifter på 800 mio. kr. årligt. Man anslog samtidig, at 14.000 patienter ville benytte sig af ordningen.

I november 1989 ændrede Socialministeriet mening, idet man nu beregnede de offentlige merudgifter til 345 mio. kr. årligt.

Regeringens arbejdsgruppe angående plejeorlov har den 15. februar 1990 beregnet, at plejeorloven vil medføre offentlige merudgifter på 149 mio. kr. årligt.

Disse 3 tal bekræfter med al tydelighed, at der er tale om »meget usikre økonomiske beregninger«.

Der er mange usikre forhold angående plejeorlov. Det er meget svært at skønne over, hvor mange personer der vil indgå i ordningen, og der er usikkerhed angående forbruget af hjemmesygeplejersker. Således skønner rapporten, at en døende patient vil have behov for 6 timers hjemmesygeplejerske daglig, men erfaringer fra Randers viser, at en døende patient kun har behov for hjemmesygeplejerske 1 time daglig.

Det er mindretallets opfattelse, at en landsdækkende plejeorlov ikke vil medføre merud-

gifter for det offentlige, men kun fremtiden kan afsløre, om plejeorlov vil medføre en merudgift eller en besparelse for det offentlige.

Med nærværende lovforslag får døende patienter en reel valgmulighed mellem hjemmepleje eller plejehjem/sygehus. Så vidt mindretallet er orienteret, er Danmark det første land i Europa, som indfører en landsdækkende plejeorlov.

Mindretallet kan støtte nærværende lovforslag og kan endvidere tilslutte sig de af socialministeren under nr. 5 og 6 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget og Hanne Severinsen (V)) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag og ønsker at udtale følgende:

Ved fremsættelsen af lovforslaget var det en absolut forudsætning, jf. Folketingets enstemmige beslutning af 19. maj 1989, at lovforslaget var udgiftsneutral. Til yderligere belysning af de økonomiske konsekvenser nedsatte socialministeren en arbejdsgruppe, der i rapporten konkluderede, at lovforslaget ville medføre offentlige merudgifter på 57 mio. kr. i 1990 stigende til 149 mio. kr. i 1992. Rapporten viste, at det ikke på grundlag af det lovforslag, der blev fremsat den 1. november 1989, var muligt at opfylde forudsætningen om udgiftsneutralitet. Med henblik på at reducere de samlede offentlige udgifter har socialministeren under udvalgsbehandlingen stillet ændringsforslag. Med disse ændringsforslag ville regeringspartierne kunne stemme for lovforslaget, uanset at fuld udgiftsneutralitet ikke blev opnået.

Selv om lovforslaget skulle blive forkastet, ville kommunerne kunne yde hjælp som hidtil ved f.eks. at ansætte en pårørende som hjemmehjælper. Den omsorg, der er en naturlig del af familiens ansvar, skal ikke varetages af det offentlige. Arbejdsgruppens rapport viste, at det offentlige får merudgifter, fordi pårørende i vid udstrækning hidtil selv har varetaget de opgaver, som efter lovforslaget skal udløse lønkomensation fra det offentlige.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) kan støtte de af ministeren stillede ændringsforslag og vil ved 3. behand-